

[Morten Lange.]

i det betænkningssafsnit, der er skrevet af det ærede medlem hr. Knud Thomsen, nemlig om højskolens styreform, kan siges at have særlig stor betydning for det fremsatte lovforslag eller den stilling, vi skal tage til det. Vi har også i udvalget modtaget et brev fra seks ældre civilingeniører, som har skrevet et eller andet om, at de er dybt bekymrede over de mange penge. Udvalg og folketingsmedlemmer får hver for sig så mange breve fra tid til anden netop af denne sådan lidt ængstelige karakter. Det synes dog at være for megen stads at gøre ud af styreform, hvis det skal være et hovedpunkt eller overhovedet et punkt i denne debat.

Jeg har da også ved at gennemlæse det betænkningssafsnit, det ærede medlem hr. Knud Thomsen har skrevet, kunnet konstatere, at det indeholder betragtninger, der ligger så fjernt fra det, man plejer at lægge til grund, når man snakker om styreform og hele undervisningen ved de højere læreanstalter, at det i hvert fald ikke kan tjene som noget grundlag for en debat. Det er stik imod al tradition — for at tage et eksempel — at undervisningsfærdighed anses for et hovedkriterium ved udvælgelse af lærere og specielt af professorer til de højere læreanstalter. Hvis man gør det til et hovedkriterium, vil man derigennem ganske sikkert havne i en situation, hvor man ikke får en højere læreanstalt, men en pogeskole; en pogeskole kan også være nyttig, men man skal ikke sammenblende begreberne.

Jeg er ligeledes fuldstændig sikker på, at en yderligere adgang for industriens forskellige organer til at deltage i styrelsen af den polytekniske læreanstalt ville være et ganske enormt tilbageskridt i forhold til den ledelse, den har i øjeblikket. Jeg er fuldstændig klar over, at de folk, der beskæftiger sig med teknisk forskning, i dag har en virkelig — og en temmelig omfattende — opgave med at holde industrien underrettet om de landvindinger, der sker, holde industrien i jour med den nye udvikling. Fra industriens side kan man ikke vente, at der vil opstå nogen stimulus i retning af at finde ud af, hvorledes undervisningen i fremtiden skulle tilrettelægges. De kan kritisere, hvordan den svarer til de hidtidige erfaringer, men det fremadstilende bliver

nødt til at være læreanstaltens og dens læreres hovedkompetence.

Det har været et omfattende udvalgsarbejde. Der er blevet stillet en stor mængde spørgsmål, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at besvarelsenerne af alle disse mange spørgsmål har været ganske overordentlig indgående, omhyggelige og detaljerede. Blot kunne jeg måske afslutte med en beklagelse. Når jeg ser det arbejde, der er blevet lagt i at holde dette udvalg velunderrettet, er jeg ligefrem begyndt at blive bekymret ved tanken om, hvor mange uger og måneder det kan have sinket arbejdet med den polytekniske læreanstalt, at vi skulle have at vide alt, hvad der overhovedet har med læreanstalten at gøre. Jeg synes, det er udmærket, at et folketingsudvalg orienteres om et lovforslag og dets baggrund, men det har ved behandlingen af dette lovforslag med alle de spørgsmål, der blev stillet, været helt klart for mig, at vi har nærmet os det punkt, hvor vi blev for nidkære. Nidkærlighed er godt, men hvis nidkærlighed betyder, at vi sinker det arbejde, vi skulle fremme, så er nidkærlighed i hvert fald ikke rosværdig.

Jeg skal holde min egen nidkærlighed i tømme her og blot give tilsagn om, at vi i alt fald fra mit partis side fortsat er villigt indstillet over for lovforslaget. Vi ville i og for sig gerne se en større beløbsramme, men vi skal undlade at stille forslag.

Else Gregersen: På partiet de uafhængiges vegne vil jeg gerne fremsætte nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Jeg er af den opfattelse, at vi her i landet må tilstræbe at bringe uddannelsen af civilingeniører op på højde med de bedste tilsvarende uddannelser i andre lande, som den da også tidligere har været det. Vi anser dette for at være nødvendigt, fordi vort land er uden råstoffer og vi derfor på anden måde er henvist til at forbedre vor stilling i den internationale konkurrence mest muligt, ellers ville vi ikke kunne håbe på at opretholde det nuværende forhold mellem levestandarden her i landet og i de lande, der selv har råstoffer.

Jeg er også helt klar over, at den tekniske udvikling kan medføre, at der måske kan blive brug for forholdsvis flere civilingeniører i hvert fald på visse områder. F. eks. må